

ישמח משה (הספרדי) זבחים נד.

דף נ"ד גמ' לפיכך זבה בנימין חלוקה ונעשה
 אושפיזני' להקב"ה ע"כ ו"ל דהא
 לא נלמער עד שזכה וכן ראיתי כח"ו ל' שנתקשה כוס
 ע"ש גלע"ר דהאל ית' כוחן לבנות וכליות ומגיד-מראשית
 אחרות וודע כי דיש לו נחת רוח גדול להיות עבודת ה'
 בחלקו ויותר ממה שמרויח כל ממוץ שבעולם ולפיכך
 זוכהו לזאת אכל אכזב כתי אדם גם כתי איש' לא ידעט
 אלא שראינוהו שהוא מלמער על אופה רצועה כדכתי'
 : : חספ' עליו וכו' ואז סופו הוכיח על חסולתו .

אדרת אליהו דברים לג, יב אופן שני
 מכל חטא אמר ישכן לבטה : חספ' עליו כל
 היום • כמ"ש (מגלה כ"ו ע"ה) שהיה בנימין
 הלדיק מלמער עליו בכל יום לבטלו שראמר
 חספ' עליו וגו' לפיכך זכה בנימין ונעשה
 אושפיזן לשכינה וכגמרא היו מוזן מאי לפיכך
 הלא ידע מחללה שהיה השכינה בחלקו ועוד
 מאי אושפיזן והל"ל מקום לשכינה . והענין
 כמ"ש בגמרא שבד' מקומות שרתה שכינה
 בשילה וכוז וגבעון ובית עולמים . וזכולם לל'
 שרתה אלא בשבע בנימין והיינו שבנימין ראה
 שהיה השכינה בחלקו צבהמ"ק שהוא בית
 עולמים והיה מלמער על מקלח המזבח שאינו
 בחלקו ולפיכך זכה שנעשה אושפיזן הפילו
 בשעה שהיתה השכינה אושפיזן דהיינו בשילה
 וכוז וגבעון שהיתה בהם לפי שעה זכה ג"כ
 שיהא בחלקו : וזין כחפיו שכן . הוא צכמ"ק

בן יהוידע

שם לפיכך זכה בנימין הלדיק ונעשה אושפיזן לגבורה
 פירש רש"י זה היה שכרו שהיה הארון נתון בחלקו
 וקשה והלא כבר לפה צדוק"ק שחלקו יהיה ק"ק והיכל
 ורק היה מלמער על אותה רצועה של מזרח ובין דמקדס
 קדמחא היה בית ק"ק אללו והארון הוא בבית ק"ק ה"כ
 מה שכר נטל על זה הלמער שהיה מלמער . על מקום
 המזבח שהיה אללו . ונ"ל צכ"ד דמ"ש נעשה אושפיזן
 היינו כי בית ק"ק ששם הארון והשראה שכינה היתה
 בחלקו גם בבית שני וגם בבית שלישי כי מן הראוי אחר
 שהעמידו ללם בהיכל בבית ראשון לריך לשנות מקום
 ההיכל ובית ק"ק בבית שני ועכ"ז נשאר אללו בשכרו
 שהיה מלמער על-מקום המזבח :